

ning med nødvendige varer, forbrugsbegrænsning og hensigtsmæssig fordeling af landets varebeholdninger samt midlertidige foranstaltninger til fremme eller regulering af vareproduktionen, såfremt sådanne foranstaltninger er nødvendige til løsning af opgaver i forbindelse med Danmarks deltagelse i aftaler eller samarbejde med udlandet.

De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger kan kun gennemføres med tilslutning af det i § 15 omhandlede udvalg.“

Paragraffen har i den gældende lov følgende ordlyd:

„Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at træffe midlertidige foranstaltninger med henblik på landets forsyning med nødvendige varer, forbrugsbegrænsning og hensigtsmæssig fordeling af landets varebeholdninger. Ministeren bemyndiges endvidere til at træffe midlertidige foranstaltninger til fremme eller regulering af vareproduktionen, når sådanne foranstaltninger skønnes påkrævede som følge af indtrådt eller truende international knaphed på råvarer eller halvfabrikata m. v.

Nye rationeringer af forbrugsvarer, produktionsreguleringer og lignende kan kun gennemføres ved lov eller med tilslutning af det i § 15 omhandlede udvalg.

Ministeren bemyndiges endvidere til at træffe midlertidige foranstaltninger til fremme eller regulering af udførslen af varer her fra landet. Ministeren kan endvidere forbyde salg til udlandet af endnu ikke indførte varer, der er indkøbt eller fremstillet i udlandet med henblik på indførsel her til landet.

Ministeren for handel, industri og søfart kan bestemme, at der for udfærdigelse af tilladelser og bevillinger i medfør af bestemmelserne i denne paragrafs 1. og 2. stykke skal erlægges et ekspeditionsgebyr, hvis størrelse fastsættes af ministeren.“

I udvalgets betænkning hedder det bl. a.:

„Udvalget er enigt om, at overførsel af varer fra friliste til bunden liste kun kan ske med tilslutning af det i lovens § 15 omhandlede udvalg, og er endvidere enigt om, at det i lovens § 10 omhandlede ankenævns afgørelser fremover bør kunne indankes for domstolene efter tilsvarende bestemmelser som gældende i monopolloven.

Der er i udvalget opnået enighed om, at straffebestemmelserne i § 17 bør lempes. Det er ikke anset for nødvendigt, at de særlige bestemmelser om eftergørelse og forfalskning af rationeringsmærker, indkøbstilladelser og lignende i § 17, stk. 1, sidste punktum, oprettholdes, idet straffelovens almindelige bestemmelser om dokumentfalsk skønnes fyldestgørende.

Udvalget er enigt om, at loven af praktiske grunde forlænges til den 31. december 1956 i stedet for den 15. december s. å. som oprindelig foreslået, samt at lovens § 19, stk. 2, føres à jour.

Der er i udvalget endvidere opnået enighed om, at loven påny